

Zaterdag

den 17 November.

FRANKFORT, den 13^{den} November.

Een brief uit Berlijn, van den 5^{den} November, meldt het volgende:

« De belangen van het Duitsche verbond ten aanzien van Luxemburg zullen nu ook ernstig ter sprake komen, en bij de verdere handelingen over de Belgische zaak op de eerste lijn geplaatst worden, daar nu alles zoo ver gevorderd is, dat het verbond in een staatkundig en militair opzicht zonder zwaarigheid kan opreden.

« De sommen, welke de Pruisische regering sedert de Julij-revolutie en de daaruit ontsprokene Belgische en Poolische opstanden buitengewoon uitgegeven heeft, worden op veele miljoenen begroot, die uit de schatkist genomen zijn. Om het te kort te raken, heeft men gedeeltelijk nieuwe leeningen, gedeeltelijk nieuwe belastingen voorgeslagen. Doch geen van beiden zal plaats vinden; maar het bedrag langzamerhand uit de gewone overschotten der jaarlijksche staats-inkomsten gevonden worden, waartoe, bij voortdurenden vrede, niet vele jaren zullen noodig zijn. Doch wanneer eenmaal de onvermijdelijkheid van eenen oorlog mogt beslist zijn, zouden er buitendien geheel andere maatregelen, dan de voorgeslagene, moeten bij de hand genomen worden.

« De op alle Duitsche universiteiten streng verbodene *burschenschaft* onder de studenten is, gelijk uit nieuwere nasporingen blijkt, op vele hoogen scholen reukeloos blijven bestaan. Ook te Bonn zijn deelnemers aan dergelijke verbindingen voorgekomen. Maar op de universiteit te Berlijn heeft men sedert vele jaren geen spoor daarvan waargenomen.»

— Berigten uit Smyrna, van den 6^{den} October, maken ook gewag van het aanknoopen van onderhandelingen met den pacha van Egypte; doch voegen er bij, dat men er aan twijfelt, of het hiermede wel ernstig gemeend zij, en of het niet veelmeer diene om slechts tijd te winnen.

— Volgens berigten uit Weenen, heeft Holland, bij het, op voorslag van Pruisen, aangenomen ontwerp van traktaat afgezien van het recht van visitatie van alle schepen, welke de Schelde binnenloopen; doch zich de heffing van een matig tolgrecht voorbehouden. De regten, op de Hollandsche binnen-wateren te heffen, zouden naar het tarief van de Rijnvaart geregeld worden. Tot den aanleg van eenen handelsweg tusschen Antwerpen en Rijn-Pruisen geeft Holland zijne toestemming, tegen betaling van een regt van doorvoer.

Van den 14^{den} November.

Brieven uit Weenen, van den 7^{den} dezer, melden, dat het gerucht, dat hertog Willem van Brunswijk om de hand der aartshertogin Theresia zou vragen, ongegrond is bevonden.

PARYS, den 12^{den} November.

De *Tribune* zegt heden, dat, wat er ook gebeure, er geen vrede zal komen, en dat de revolutie zich niet als een lijk zal laten inwikkelen in het doodkleed, dat de doctrinaires gereed maken. De vreemdelingen weten dat wel, zegt hij; zij nemen ons waar en zoeken ons te verdeelen; maar in spijt van hunne pogingen, maken de republikeinsche gevoelens dagelijks, zoo wel te Parijs als in de departementen, (nieuwe vorderingen.

De *Temps* ziet nog niet in, hoe de Belgische zaak zal afloopen; maar gelooft aan eene spoedige ontknooping, omdat België niet langer eene armee op de been kan houden, waardoor meer dan het dubbele van deszelfs jaarlijksche inkomsten wordt verslonden.

— Het *Journal de Commerce* laat zich aldus hooren.

« Met grooten ophef hebben de ministeriele bladen van een traktaat tusschen Frankrijk en Engeland gesproken, en als de zaak nu wel bezien wordt is het niets meer dan eene soort van militaire kapitulatie, waarvan het doel en den omvang nauwkeurig bepaald zijn. Verder heeft men gezegd, dat de kusten en havens van Holland zouden gebloekeerd worden; terwijl men intusschen niets meer doen zal dan de Hollandsche schepen, liet zij in de havens van Frankrijk en Engeland, of in zee door de kruisende oorlogsvaartuigen der beide natien te doen aanhouden. Nog hebben de ministeriele bladen gezegd, dat onze troepen, ten gevolge der weigering van Holland, zeker in België zouden intrekken. Alweder eene onwaarheid. Volgens art. 3 der overeenkomst immers moet de Koning der Belgen daartoe eerst eene uitnodiging doen. Het 4de artikel toont ons de ware beweegreden, welke Engeland bij de overeenkomst van 22 October gehad heeft. De bezetting der vestingen van België is noodig om onze basis van operatiën te verzekeren en de veiligheid onzer expéditionnaire armee te waarborgen: in 1831 was het

de eerste zaak, waarop men met reden dacht, toen de noorder-armee tegen de Hollanders oprukte: noch Engeland, noch Europa hadden daartegen iets in te brengen. Doch thans hebben wij zoo veel in de vriendschappen het vertrouwen der mogendheden gewonnen, zoo groot staan onze doctrinaire ministers in achtung, dat men ons uitdrukkelijk verbiedt, om een enkel man in de vestingen te brengen, en wel in die vestingen, waarvan de slechting ons in Julij 1831 van den troon af stellig werd aangekondigd, en die er desniettemin nog altijd staan. Wijders leert ons hetzelfde 4de artikel, dat men geenszins aan eene afdoening der Belgisch-Hollandsche geschillen gedacht heeft, daar men vordert, dat wij, na de troepen van Leopold, in plaats van die van Willem, op de omtrek gezet te hebben, terstond België zullen verlaten, zonder ons eenigzins te verzekeren tegen de noodzakelijkheid om er, ten gevolge van nieuwe aanvallen van Holland, nog eens weder te komen.»

— De hertogin van Berry is in het huis van gemelde *mevrouw de Gulgny*, te Nantes gearresteerd. Den 6^{den} werd de politie ontwaars, dat de hertogin zich aldaar bevond. Men trekt naar dat huis en omringt hetzelfde. Men schelt, doch er wordt in den beginne niet open gedaan. Na verloop van eenigen tijd, opent een bediende de deur, en de gendarmen dringen in de kamers. In de eetzaal, vindt men eene tafel gadekt, en na eenig zoeken, een geschrift, waarin de hertogin wordt verwittigd, dat zij door een der haren is verraden. Dien dag en den daarop volgenden nacht wordt te vergeefs gezocht; men weet dat de hertogin er zich ophoudt, en evenwel kan men geen spoor vinden. De morgen is angebroken en reeds geeft men den moed op. De gendarmen hadden onder verscheidene schoorsteenen vuur aangelegd, dewijl het des nachts koud was. Achter eenen dezer schoorsteenen bevond zich de hertogin met Mej. *Sylie de Kersabiec*, en de heeren *de Menars* en *Guibourg* verborgen, en wel in eene zoo enge ruimte, dat zij tegen elkanderen, als gepakt, stonden, en door de warmte, welke het vuur van den schoorsteen veroorzaakten bijna stikten. De warmte werd eindelijk onverdragelijk en onwillekeuriglyk maakten zij eenig gerucht, hetwelk door de gendarmen gelooft werd. Na langer dan 20 uren gezocht hebben, werd men eindelijk de verborgene plaats ontwaars; de hertogin verklaarde: dat zij zich aldaar bevond en zich overgaf. In eenen beklagenswaardigen toestand kwamen zij uit hunne verborgene, enge en benaauwde schuilplaats. Eerst mejufvrouw *de Kersabiec*, als dienstmeid gekleed, vervolgens de hertogin en eindelijk de beide heeren. De heer *Guibourg* viel bijna in flauwte en allen hadden veel geleden. De hertogin erkende wie zij was en vroeg naar den bevelhebber. De generaal *Dermoncourt* geleide haar vervolgens naar het kasteel. De hertogin wordt met zachtheid en onderscheiding behandeld.

— Het ontwerp van wet, hetwelk aan de kamers, ten opzichte der hertogin van Berry, zal worden aangeboden, zal, zegt men, behelzen: 1°. De hertogin zal ten eeuwige dagen worden verbannen; 2°. hare goederen in Frankrijk zullen in beslag worden genomen; 3°. indien zij, of eenig ander lid der verbannene familie weder in Frankrijk mocht komen, zal zij den dood verdiend hebben.

In afwachting van hetgeen omtrent haar zal bepaald worden, wordt de hertogin over zee naar het versterkte kasteel van Blaye, bij Bordeaux, vervoerd.

BRUSSEL, den 11^{den} November.

De Koning heeft gisteren de wetgevende kamers geopend met een aanspraak, waarin het volgende voorkomt:

« Na lange, ofschoon voor 'slands belangen minder schadelijk verdragingen, dan men reden had te vreezen, is eindelijk het oogenblik gekomen, waarop ik aan de wenschen der natie kan beantwoorden, door de mogendheden, die het traktaat van 15 November gewaarborgd hebben, tot deszelfs uitvoering te bewegen. De mogendheden hadden de zekerheid verkregen, dat zij, door zich langer van het aanwenden van dwangmiddelen te onthouden, België in de onvermijdelijke noodzakelijkheid plaatsen van zich zelve regt te verschaffen; zij hebben zich aan deze kans voor een algemeenen oorlog niet willen blootstellen. Door eene plegtige overeenkomst gebonden, hebben twee hunner onderling de verplichting aangegaan, om met de uitvoering van het tractaat, door middel der ontruiming van ons grondgebied, een begin te maken. De vereenigde Fransche en Engelsche vlooten houden den Hollandschen handel gekluisterd en wanneer dit dwangmiddel niet voldoende is, zal binnen twee dagen een Fransch leger, zonder den vrede van Europa te

verstören, het bewijs komen geven, dat de gegeven waarborgen geene ijdele woorden waren.

Zoodaag zijn, mijne heeren, de vruchten der door het gouvernement tot heden gehouden staatkunde: met vertrouwen zal ik de onderhandelingen, die tot dezen uitslag hebben geleid, aan uw onderzoek bloot leggen.

Wanneer de uitvoering van het tractaat door de mogendheden ons jeugdig en schoon leger al beletten moet, deszelfs dapperheid aan den dag te leggen, zoo strekt deszelfs verkleefdheid mij ten waarborg, dat de schending van het grondgebied door den vijand of elke andere aanvallende daad, in den loop der gebeurtenissen, die worden voorbereid, niet straffeloos zou geschieden.

— De Fransche maarschalk *Gerard* is reeds te Brussel aangekomen, en de Fransche Prinsen, de hertogen van *Orleans* en *Nemours*, bevonden zich eergisteren reeds in het Fransche hoofdkwartier te St. Amand.

LUIK, den 14den November.

Schoon volgens een der Brusselsche dagbladen, onderscheiden leden van de kamer der vertegenwoordigers plan zonden hebben, om een adres aan den Koning tegen den intogt der Franschen voor te stellen, verneemt men hier, dat zij zeker morgen ochtend België zullen binnen rukken.

FLISSINGEN, den 14den November.

Men heeft hier, in tegenwoordigheid van Z. Exc. den heer opper-bevelhebber, proeven genomen om wapenlijnen op te laten, ten einde den smitrek, des noodig, te verlichten.

GRAVENHAGE, den 13den November.

Van alle zijden zijn, naar men verneemt, dezer dagen aan de regering aanbiedingen gedaan, om, des gevorderd wordende, de wapenen op te vatten en zich ten strijde uit te rusten. Vele jongelingen, die vroeger de wapenen aangegord hadden, zoo wel studenten als vrijwilligers, en waarvan de laatsten zich meerendeels bij het leger hebben doen vervangen, zijn gereed, op het eerste te geven teeken, zelve wederom uit te trekken. Wanneer het te wapen zich nogmaals mogt doen hooren, zal het getal vrijwilligers, hiervan houdt men zich verzekerd, zeer toenemen; overal zal men het zwaard, tot het behoud van het Vaderland opvatten. Men verneemt voorts, dat de regering zich tegenwoordig bezig houdt met de voorbereidende werkzaamheden tot de oproeping van eenen nieuwen ban der schutterij, alsmede van den landstorm. De schutterij te paard onzer residentie heeft zich sinds geruimen tijd aangeboden, om, des vereischt wordende, uit te trekken en zich te begeven, verwaarts de regering het noodig oordeelen zoude. Alle deze berigten toonen genoegzaam aan, dat Nederland, wil men het niet geweld tot onderschrijving van onbillijke eischen nopen, daartoe niet vrijwillig zal overgaan en veeleer bereid is, tot behoud van zijne onafhankelijkheid en volksbestaan, goed en bloed op te offeren.

— Er zijn dezer dagen weder van Londen bij onze regering dépêches aangekomen en derwaarts afgezonden. Van den inhoud daarvan is tot dus verre niets bekend geworden.

— In de afdeelingen der kamer is thans onderzocht het ontwerp van wet tot vaststelling der gewone staats-uitgaven voor het volgend jaar, die, gelijk men weet, op f 49,385,849.26 zijn voorgedragen. Talrijke bedenkingen zijn zoo tegen deze begrooting in het algemeen, als tegen ieder van hare hoofdstukken in het bijzonder, in het midden gebragt. Algemeen was men van gevoelen, dat de begrooting voor groote bezuiniging vatbaar was, die zij ondergaan moest, zoo men het crediet en het behoud van den staat wilde bevestigen. De menigvuldige bezwaren tegen eene bovenmatige opdrijving der uitgaven, in geene verhouding staande met onze middelen, reeds in vorige zittingen gemaakt, zoude men niet herhalen, maar zich bepalen de regering naar dezelve te verwijzen. Met leedwezen bespeurde men echter, dat aan die bezwaren zoo weinig was te gemoet gekomen, en de aangewezenen mogelijke bezuinigingen, besparingen en vereenvoudigingen tot niets hadden geleid; dat het besluit van 1 Maart 1831 de verderfelijke centralisatie nog niet had doen eindigen, noch die vruchten gedragen, welke men van hetzelfde had kunnen verwachten: dat het cijfer der begrooting, reeds nu zoo hoog opgevoerd, nog niet het wezenlijke bedrag derzelve opleverde, omdat onderscheidene uitgaven er niet, om verschillende redenen, op voorkomen, enz. Men wenschte alzoo alnog dat de begrooting, voor hare in beraadslaging-brenning, aanmerkelijk bezuinigd zoude worden; te meer omdat het de regering niet onbekend zijn konde, dat de begrooting des vorigen jaars, minder bedragende, alleen door eene globale af trekking van 4 miljoen guldens aangenomen werd. Men meende, dat er met eene vaste, ja eenigzins gestronge hand, zeer aanzienlijke inkrimpingen en besparingen in bijna al de takken van het huishoudelijk bestuur moeten gemaakt worden, zal men onze gewone uitgaven, door zulke hooge buitengewone vergoed, en door noodwendige creatie van zeer belangrijke schulden duurzaam vermeerdert, eenigzins in overeenstemming brengen met de hoogte, waarop de lasten zijn en kunnen opgevoerd worden,

zonder den landbouw, handel en fabrieken geheel te bederven, en den goeden burger boven alle maat te drukken. De bezuiniging, in de begrooting, naar den minister van financiën gebragt, beloopt f 1,985,710.02, doch daarop heeft men aangevoerd, dat dezelve niet te weeg gebragt wordt noch door bezuinigingen en inkrimpingen van gewone en bijzondere uitgaven onzer staatsinrigting, noch door het verminderen van het getal der ambtenaren bij de departementen, noch door besparingen in derzelve materiele benoedigdheden of door het ter zijde stellen van uitgaven van weelde, maar grootendeels veroorzaakt is door het achterblijven van eenige aanzienlijke posten, die *per se* op deze begrooting niet te voorschijn konden komen; door het weglaten en gedeeltelijk afschrappen van andere uitgaven; en door het doen wegvallen der geheele vierde en vijfde afdeelingen van het hoofdstuk der nationale nijverheid en kolonien; zonder dat het blijk of deze uitgaven wegens de etablissementen ter kuste van Guinea en voor de West-Indische kolonien geheel vervallen zijn, dan slechts nu in dit jaar zijn ter zijde geschoven, om in een volgend jaar, soms verzwaard, weder terug te komen.

Ook de wijze, waarop de begrooting in beraadslaging werd gebragt, was bij velen aan bedenkingen onderhevig en verlangde men steeds derzelve onderzoek en splitsing in hoofdstukken.

Gebrek aan inlichtingen en mededeelingen werd door de leden betreurd. Zij verlangden, wilden zij met voldoende kennis van zaken over de begrooting een bepaald oordeel vellen, bepaalde inlichtingen, redengeving der vermeerderingen van sommige uitgaven, eene korte en zoo eenvoudig mogelijke uittrekking der aanzienlijkste posten, enz. Het op de begrooting weder plaatsen van hooge uitgaven voor pensioenen, van f 500,000 voor premien ter aanmoediging van nijverheid, enz. gaf in alle de afdeelingen tot het doen van onderscheidene vragen aanleiding.

Men wistte den wensch de pensioenlijsten te kennen, en met de veranderingen, daarin voorgekomen, bekend te worden gemaakt. Men gaf zijne verwondering te kennen over de hooge opvoering der pensioenen, maar vroeg vooral naar inlichting over gemelde f 500,000. Het was immers bekend hoeveel tegenstand de opname van eenen dergelijken post van f 800,000, ten tijde der vereeniging met België, gevonden had en thans zoude men, meer dan de helft dier som, ten koste van Nederland alleen, willen stellen. Die som was bovendien in geene deele raadzaam Handel, nijverheid en alle verdere takken van bestaan moesten aan zich zelve worden overgelaten. Het verleenen van premien was strijdig met derzelve belang. Op de departementen van oorlog en marine hebben zich velen van bedenkingen, om de tegenwoordige omstandigheden, onthouden, maar er niettrukkelijk bij te kennen gegeven, dit stilzwijgen als geene goedkeuring te willen doen aanmerken, daar zij wel degelijk van begrip waren, dat deze hoofdstukken, bij herstelde rust, voor zeer groote bezuinigingen vatbaar zijn; en dat het bedrag van dat van oorlog beneden de acht miljoen moest gebragt worden. Sommigen oordeelen zelfs, dat het meerdere dan dat bedrag, als veroorzaakt door den oorlog-staat, ook op de buitengewone begrooting behoorde voor te komen.

Men heeft aangedrongen op het op de begrooting opnemen van rijks uitgaven, die wel degelijk nog plaats hebben. Een goed beheer van financiën vorderde dit. Ten voorbeelde daarvan haalde men het departement van de jacht aan, dat nog in wezen was, doch waarvan men de kosten niet meer konde; ook de uitgaven voor het beheer der rijks domeinen moesten daarop worden gebragt. Men heeft ook deszelfs leedwezen betrigd over het steeds in dienst houden van Belgen, ook in vreemde gezantschappen, en het bezoldigen en ondersteunen van gevingten in ons land.

Eindelijk, heeft men ook over den vorm der begrooting bedenkingen geopperd, en gemeend, dat dezelve in gewoon en buitengewoon moest worden verdeeld; dat alle uitgaven, die later konden worden ingetrokken, afgeschafte en bezuinigd, op het buitengewoon, alleen de vaste en zekere uitgaven op het gewoon gebragt moeten worden.

Ook over dit ontwerp ziet men, even als ten aanzien van zoo vele anderen, eerstdaags de antwoorden der regering te gemoet.

— In de afdeelingen is thans alsmede onderzocht het ontwerp van wet om te voorzien in de gewone uitgaven van het volgende jaar.

Men verneemt te dien aanzien, dat vele leden zich tegen de hoofdsom der grondbelasting verklaard hebben, zoo als zij is voorgedragen, vermits men alzoo van het beginsel, dat in 1823 bestond, afwijkt. De gewone belastingen zijn overigens van algemeen aangewomen; behoudens de belastingen, die men later tegen de bijzondere wet op het personeel zou inhouden. Niet alzoo is het geval met de accijnsen op turf, steenkolen, brandhout en gemaal. Vooral de belasting van brandstoffen vond bij velen tegenstand. Wel waren er, die dezelve, behoudens de reden tegen de bijzondere wetten over die accijnsen te maken bedenkingen, aannamen; doch de meerderheid scheen in dit gevoelen niet te deelen. Het brandhout voornamelijk meende men dat niet belastbaar konde zijn, daar hierdoor dubbele belasting zouden plaats hebben, die

op den eigenaar eindelijk weder zouden neerkomen; omdat er te vele soorten hakbont zijn, die meêrendeels door bakkers gebruikt wordt, welk gebruik wel onder de grootste te stellen is. Wanneer gemaal en brandhout bezwaard wordt, zal de prijs van het brood daardoor nog meer verhoogd worden.

Wat aangaat de accijns op het gemaal, was men van oordeel, dat, indien het gemaal op den voorgedragen voet onder de accijnsen opgenomen wordt, de steden en plaatsen, alwaar hetzelfde als plaatselijke belasting geheven wordt, een zoodanig gemis van inkomsten zullen ondervinden, dat zij in hunne behoeften niet zullen kunnen voorzien; en wanneer men daarbij in aanmerking neemt, dat dezelve niet alleen in hunne stedelijke behoeften moeten voorzien, maar dat ook inrigtingen, welke tot het algemeen belang zijn voorgeschreven, door hen moeten bekostigd worden, zoo volgt hieruit, dat de meest geschikte hulpmiddelen, om hierin te voorzien, behooren behouden te blijven: het is wijders van zeer veel belang, dat de belasting op het gemaal door stedelijke verordeningen geheven worde, daar de besturen met de plaatselijke gesteldheid meer bekend en het beste in staat zijn om de opbrengst in dat middel te verzekeren. Men opperde de vraag bovendien, of het wel staatkundig zijn kon, dit middel algemeen in te voeren, daar men den tegenstand kent, welken hetzelfde in vele provincien, bijzonder ten platte lande, ondervonden heeft. Daarom stelden sommigen voor, het middel als een oorlogs-last te beschouwen, doch in allen gevallen deszelfs bedrag te verminderen en daarbij opcenten te heffen, die in het vervolg daarvan afgenomen konden worden. Zoodanig als het voorstel thans ligt, was er geene mogelijkheid om die belasting voor de steden te blijven voortzetten; dit zoude de mindere opbrengst ook voor het rijk veroorzaken, terwijl de voorbeelden van verbetering van de opbrengst door stedelijke verordeningen aantoonen, dat dit ook voor het rijk zelf van groot aanbelang is. Eenige leden zouden echter, om den nood der schatkist, voor het oogenblik de accijns kunnen aannemen.

(Particuliere correspondentie.)

Nieuws, dat gij niet reeds weet, kan ik u van hier niet melden. Een geacht en anders doorgaans wel onderrigt dagblad verhaalt van zwaar geschiet, dat van hier naar Scheveningen zoude zijn getransporteerd, waar eene kust-batterij zoude worden opgericht. Ik geloof dit alles, toon het oogenblik althans, gerust te kunnen tegenspreken, als geheel bezijden de waarheid.

Op de maatregelen, door het gouvernement in deze omstandigheden genomen, kan men gerust vertrouwen. Het artikel van het Handelsblad van heden, waarin op represailles wordt aangedrongen, komt mij, op het zachtste gesproken, hoogst ongepast en zelfs onstaatkundig voor, de tijd zal zulke bewijzen; meer in dit oogenblik te zeggen, zoude insgelijks onstaatkundig en misschien gevaarlijk wezen.

Prins Frederik is nog niet vertrokken.

Gisteren heeft de blokkade-vloot voor Scheveningen op de visscherspinken jagt gemaakt, men zegt zelfs dat er schoten gevallen zijn. De pinken zijn in allerijl naar strand gevlugt en zelfs met verlies van een gedeelte van hun want.

ARNHEM, den 16den November.

Men schrijft ons uit Vlissingen, dat aldaar een Deensch koopvaardij-schip is binnengelopen, waarvan de kapitein verhaalt, in zee een gedeelte der Gallo-Engelsche vloot ontmoet te hebben en men hem met belangstelling gevraagd had, of hij ook Russische oorlogschepen gezien had; na zijn ontkennend antwoord, heeft men hem gerust zijne reis laten vervolgen.

Mengelwerk.

Nederlandsche overdenkingen, bij den verjaardag onzer geëerbiedigde Koningin, in 1852.

Gedenkwaardig zijn en zullen, ten allen tijde, in 's lands historie blieden blijven, de roemvolle dagen van November des jaars achttien honderd dertien.

Mer hervert bijna, dat gewigtig tijdsperk met de alledaagsch geworden benaming van roemvolle dagen aan te duiden, sedert het verkwisten dier bijvoegelijke benaming aan degen, die de rust der volken op zulk eene verschrikkelijke wijze hebben gestoord... Doch verwijderen wij van ons, zoo veel mogelijk, de gedachten aan zulke dagen van verstoofing, als die in de zich afscheurende gewesten van het, voor twintig jaren, zoo bloeiend rijk der Nederlanden, door opwinders en opgewondenen, met den naam van roemvol of roemzuchtig zijn bestempeld geworden. Herinneren wij, Nederlanders van den echten stempel! ons veel meer met vreugde en zelfvoldoening, bij de aannadering des geboortedags van Nederlands Koningin, die gelukkig dagen van November van dat onvergetelijke jaar, toen Europa, de overheersching van

door Nederlanders zelve, mede verbroken werden.

Herdenken wij met vreugde deze ongetwijfeld roemvolle dagen, dan volgen wij de door den geliefden Land-Vader gegevene wenken, om op den, voor hem en zijn vorstelijk gezin in het bijzonder zoo heuchelijken feestdag der verjaring zijner terecht geschatte gemalin, ons allen de gebeurtenissen, in die dagen voorgevallen, met dankbare blijdschap voor den geest te brengen.

Na jaren van druk en kommer, zoo wel in de verdrooging van alle bronnen van welvaart voor het handeldrijvend gedeelte van 's lands ingezelenen; voor fabrieken en trafieken; voor landbouw en nijverheid; als in de belemmering van vrijheid van denken, spreken en handelen, doorworsteld te hebben; na geheel uit de rij der volken gewischt te zijn geweest, zoo dat de zoete naam van Vaderland niet meer door ons kon uitgesproken worden; — herrees, na negentien jaren geleden, uit den nacht der diepste vernedering, het land onzer inwoning met verjongde kracht! Dit te vergeten zou onverantwoordelijk zijn.

Te midden van het genot, zou men al ligt den geheelen omvang der weldaden over het hoofd kunnen zien; men ziet, dit toch maar al te dikwijls, dat, zoo in het huisselijke als burgerlijke, eerst bij het gemis, de verloren welvaart of voorspoed wezenlijk geschat wordt. Zulks had welligt in menigerlei opzigten plaats, toen wij, nog maar weinige jaren geleden, in rust en vrede onze werkzaamheden, naar verschillenden aard, konden waarnemen; toen 's lands crediet eene hoogte bereikt had, die, weinige jaren te voren, niemand ooit had kunnen te gemoet zien; toen elke nijvere handwerksman werk en brood vinden kon; toen de vlijtige landman in veiligheid zijne akkers kon bouwen; toen land-onginningen en verbetering van gemeenschaps-middelen menigvuldiglijk in werking gebragt en steeds meerdere ontworpen waren; toen voor de behoeftigen op eene wijze, door vreemden bewonderd, bij doekmatigen onderstand, de meest belovende uitzigten zich opdeden; — toen zagen wij, (laat ons zulks met schaamte bekennen,) maar al te dikwerf het goede, dat ons omgaf, veelaf over het hoofd. Thans, in kommer en zorg voorzeker alle deze voorregten benevelen, nu gedurige staats-stormen ons dreigen: nu wordt in ons te levendiger de gedachte aan de vorige zoete rust en de hoop der toekomst, die ons toen van alle zijden aanlichte. Dit heette ons echter niet om, zelfs te midden dezer bezwarende omstandigheden, ons met edelen trots de dagen der herrijzing onzer nationale zelfstandigheid, bij den naderenden geboortedag der beminnenswaardige Koningin der Nederlanden, met dankerkentenis te herinneren. Het aan liet heil des Vaderlands zoo naauw verknochte koninklijke paar deele dan in dat edel zelfgevoel, hetwelk elken Oud-Nederlander betaamt, bij het herdenken der weldaden, aan hun doorluchtig stamhuis en aan het geheele Vaderland in die dagen en vele der opvolgende jaren te beurt gevallen! De in hetzelfde zoo gelukkig herstelde eendragt mag vooral onder de voornaamste zegeningen van den toen berboren staat geschat worden. Sedert twee eeuwen was dezelve althans niet volkomener geweest. Alle partij-schappen werden ten eenemale uitgedoofd; alle verwijdering hield op; alle hatelijken verdwenen en aller harten stonden samen, om onder de gloude banier van Oranje, ter herwinning van dat dierbaar Vaderland, of het zwaard aan te gorden, of 's lands middelen daartoe te stijven. Mogen dan al de Nederlanders, die persoonlijk de veldtogten van Europa's bevrijding, in de gedenkvolle jaren van 1813, 1814 en 1815, hebben bijgewoond, niet, even als hunne strijdgenooten in de meeste rijken van Duitschland; met een algemeen eereteken, ter herinnering aan dezelve prijken, — (een wensch nog in het vorig jaar, te dezer tijd, met warmte voorgedragen;) — de zelfvoldoening van wel te hebben gedaan, zal hune altoosdurende belooning zijn!

Het verhoogde onze vreugde, dat ook, te midden der bezwaren, die ons omringen, wij thans, niet minder dan toen, in den uitgebreidsten zin des woords, ons betoonen die zelfde Natie te zijn, die in vroegere eeuwen reeds, en in de gedenkwaardige jaren der herstelling en der bevestiging van ons volksbestaan, den roem der voorvaderen van twintig eeuwen herwaarts luisterrijk handhaafden; dat niets ons dan doe verlaaten wen; geene bedreigingen ons ontzetten! Moge al de sluwste staatsman van zijnen tijd alles in het werk stellen, wat doorslepenheid te baat kan hebben, om de inzigten zijner (de Fransche) regering, tot verhooging van het Belgisch misgewas, en tot vernedering van onzen alouder staat, door te drijven: — geen nood! met het oog op den Albestuurder der wereld en der wereld-besturen, ga onze Koning, die rust en leed verzoent voor het welzijn van den staat opoffert, onversaagd daartoe voort; en, wat dan ook benijders zijns roems onder de staatsbestuurders van andere mogendheden aanwenden, om kunnen wrevel jegens zijne rechtvaardigheid te doen gevoelen; — al dringt zich ook onwillekeurig aan hem en aan de stuurlieden der staats-hulk, de getroffene herinnering op, van hetgeen ARISTIDES wedervoer: Hij blijve niet zijn huis en geslacht en met zijne getrouwe staats-dienaren den weg van moed en recht bewandelen, en liet getrouwe Nederland, op deszelfs Koning ziende, roept Hem met de woorden eens Duitschen dichters deze bemoeiigende schets des rechtvaardigen toe:
"Heil dem Gerechten! wie steht er so freudig und stolz! Der Schrecken
Sträubet ihm nimmer das Haar, noch bleichet Angst ihm die Wangen,
Seine Thaten lagern sich um ihm, ein schirmendes Kriegsheer,
Unschlüssig tritt er auf, und eine Mauer
Ist ihm der starke Gedank: Ich will die das Recht und THAT es."

de, dat de Natie, op het betreden voetspoor voortgaande, zich aan dien regtvaardigheid-minnenden Vorst bleef aansluiten; — thans, meer dan ooit, betaamt het ons dien tot hiertoe vervulden wensch te herhalen en ons onderling op te wekken tot volhardende eensgezindheid met 's Konings bedoelingen! Zullen wij den roem, dien wij reeds behaald hebben, handhaven, zoo sla geene misnoegdheid ons, ook bij de nog donkerder uitzigten des tijds, ter neder! Dan toch zoude alle opoffering vruchteloos verspilld zijn. — Neen, landgenooten! bij het terug zien op de uitgestane gevaren; bij het gevoel van pal te hebben gestaan tegen den guwelvoed van onrecht en verguizing, worde onze moed te meer ontvonkt, om met de hulpe des Almagtigen, dat plegt-anker onzer hoop, de klippen van ontrouw en geweld te boven te komen:

*« Celui qui met un frein à la fureur des flots,
Sait aussi des méchans arrêter les complots. »*

Zulke gedachten moge dan ook Neêrlands Koningin op haren geboortedag bezielen, en haar tot bemoeidig strekken, om, ook bij de afwezigheid van haren koninkliken gemaal en kinderen, in het liefdevolle bijzijn harer geliefde dochter, omringd van beminde aanverwanten, den zegen van welstand en gezondheid in volle ruimte te genieten! Belangstellend gedenken Nederlands ingezetenen Harer. — Mogt dan ook Haar aanzijn belangrijk voor Nederland verlangd worden, nevens dat van eenen monarch, door wiens uitspraak aan de schaal der regtvaardigheid een weldadig overgewicht kan verschaff worden! — Zij keere, na hare moederlijke pligten jegens de beminde dochter vervuld en de vermeerdering van haar geslacht aanschouwd te hebben, welgemeend in den kring van hare geliefde betrekkingen, en, even als voor negentien jaren, heilzaam brengend naar dat Nederland terug, dat ook Haar, waar zij zich bevindt, de beste zegeningen van den Almagtige toebidt.

Opmerking.

Men heeft altijd gemeend, dat, wanneer de Fransche ministeriele dagbladen met gezag en stellig spreken, hunne berigten officieel konden worden aangemerkt, en toch zien wij, volgens het in ons vorig nummer medegedeelde, uit de Pruisische Staats-Courant overgenomen officiële berigt, betrekkelijk het gedrag van het Berlijner kabinet, in overeenstemming met die van Weenen en Petersburg, ten opzichte der Anglo-Gallsche tegen ons te bezigen dwangmiddelen, dat de Fransche ministeriele dagbladen ons te dien opzichte inderdaad hebben voorgelogen, niet ons stellig te verzekeren, dat de bewuste dwangmiddelen in overeenstemming met der overige mogendheden gevoelens zouden worden gebezigd. Zijne Pruisische Majesteit verklaart integendeel, openlijk, dat noch medewerking noch toestemming van zijne zijde of die van Oostenrijk en Rusland het geval is, integendeel, dat hoogstdezelve, om ter afwending van alle mogelijke gevolgen, uit LOUIS PHILIPPE's bedoelingen kennende voortvloeijen, het legeren eener observatie-armee langs de Fransche en Belgische grenzen hoogst pligtmatic en voorzigtig geoordeeld heeft; gelijk wij dan ook reeds volgens ingewonnen en medegedeelde berigten hebben doen zien, dat die legermacht belangrijk en overvloedig genoeg is, om de geheime oogmerken van het Parijsche kabinet te keer te gaan. Een en ander levert bijgevolg de duidelijkste bewijzen op, dat de eenstemmigheid van denken en handelen tusschen de mogendheden niet meer op dien voet bestaat als in 1831, en er een aanmerkelijke grond van wantrouwen jegens Frankrijk aanwezig is, die tot bijzondere voorzigtigheids-maatregelen aanleiding heeft gegeven.

Onze geëerbiedigde en vastberaden Koning heeft inmiddels, volgens de dagbladen, een nieuw bewijs gegeven van zijne voorbeeldeloze regtschapenheid in het stellig weigeren van het embargo-leggen op Fransche en Engelsche schepen in onze havens. In de eerste opwelling onzer regtmatic verholgenheid over het schandelijk gedrag van St. James en de Tuilleries ten nadeele van onzen handel, mogten wij het als eene billijke, zelfs pligtmatic wederwraak geoordeeld hebben, hunne verraderlijke maatregelen met tegenmaatregelen te beantwoorden: eene nadere overweging der zaak doet ons echter volkomen instemmen met het edelmoedige antwoord van onzen Vorst, aan onzen geacht minister van buitenlandsche zaken, op deszelfs voorstel tot het wederkeerig leggen van een embargo gegeven: « Volgen wij onze vijanden niet na; — zoo luidt, verzekert men, het koninklijke antwoord — waarom zouden weenloze kooplieden de slagtoffers worden van de onregtvaardigheid hunner regeringen, die zij zelve het eerst misprijzen? » Zulke gezegden zullen eens met gulden letteren in de gedenkrollen onzer gewigtige hedendaagsche geschiedenis staan opgeteekend, tot eeuwige beschaming aller geweldenaars; zulke gezegden, zulke maatregelen verheffen ons gouvernement verre boven de zoodanigen, die den schijn van billijkheid voeren, maar door hunne daden de hoogste onbillijkheid aan den dag leggen; terwijl dit een en ander de Engelsche en Fransche Natie, op de krachtigste wijze zal doen zien, wat wij weten op te offeren als het eer en menscheijkheid geldt, en dat wij geenen oorlog voeren tegen de Fransche en Engelsche Natien, maar ons met vereende krachten blijven verzetten tegen de onbillijke eischen harer aan stuiptrekkingen laborerende ministerien. De beurs-berigten wegens het vragen van uitstel door Pruisland en het opheffen van het embargo hebben zich bevestigd, maar de door Pruisen; met volvaardigheid, op zich genomen taak van bevrediger, de nieuwe pogingen, door hetzelfde bij de conferentie, dan toe aangewend, en de geduchte waarschuwing, op de Fransche en Belgische grenzen, met kracht van krijgswaarden aangeplakt, kunnen wellicht nog van gunstigen invloed zijn, en de volvoering van dwangmiddelen, wier verwezenlijking de Parijsche en Londensche kabinetten niet dan met schande zouden overladden, misschien nog verhoeden. Is dit zoo, dan zien wij de bevestiging onzer vroeger geuite meening met vreugd te gemoet; want Neêrland wil en wensch het behoud van eenen eerlijken en met deszelfs belangen overeenstemmenden vrede, verre boven de gevolgen van eenen vijandelijken aanval, al gloeit de geheele Nederlandsche Natie ook, als één eenig krijgsmann, van lust, om zich met hare beleedigers in moed en dapperheid te meten.

A. S W A A N,
Burgemeester en Secretaris te Ponde-
roijen, thans Kapitein-Kwartier-
meester 1ste Afdeeling Geldersche
Schutterij,

HARDERWYK,
den 14den November
1832.

en
H. C. J. VAN VIERSSEN.

Getrouwd:

F. W. A. HUTSCHLER,
Luitenant-Adjudant bij het Korps Jagers
van OLEERENS, Ridder der Militaire
Willems-Orde 4de klasse.

en
Jonkvrouwe A. R. BARONESSE VAN BROEKHUISEN.

HARDERWYK,
den 14den November
1832.

Heden is van eenen zoon bevallen, **ARNOLDINA**
JACOBA GERELING S, Huisvrouw van

ARNHEM,
den 12den November
1832.

J. M. DE KEMPENAER.

Door Gods goedheid beviel heden mijne geliefde Echtgenoot,
A. W. HOEDT, zeer voorspoedig van eene welgeschia-
pene DOCHTER.

ARNHEM,
den 13den November
1832.

C. J. DE JONG.

VERPACHTING.

Ter kennis der daarbij belanghebbende zij bij dezen voorloopig gebragt, dat door den A G E N T van het D O M E I N te Z U T P H E N, ten nader vast te stellene dagen, plaats en ure, zal worden verpacht:

10. Den B O U W H O F, de Nieuweling, onder Grooten, in de Gemeente (Duiven gelegen, in pacht bij den Heer P. S. N. A. S. S. te Duiven, gebruikers de Erven A. D. E. R. C. K. S. E. N. te Duiven.
20. Eene W E I D E, aan de Schans, onder Westervoort, laatste in pacht bij J. J. A. N. S. S. E. N. aldaar.
30. Een stuk B O U W L A N D, de St. Jans Boomgaard, binnendijs aan de Schans, onder Westervoort, gelegen, in pacht bij J. J. A. N. S. S. E. N, Wed. E. G. R. O. E. N, gebruiker W. B. E. R. E. N. D. S. E. N. aldaar.

De Agent van 't Domein,
J. VAN LAMSWEERDE.

HOUTVERKOOPING.

Op Vrijdag den dertigsten November 1832, des voormiddags ten elf ure, ten huize van den Kastelein J. G. E. H. R. I. T. S. E. N, in het Posthoorn, buiten de Rijnpoort te Arnhem, van eene aanzienlijke partij EIKEN en DENNEN HOUT en W. A. G. E. N. S. C. H. O. T van verschillende dikten.

Drie dagen voor den Verkoopdag te bezigtigen.

§ § § Er wordt U I T D E H A N D T E K O O P
+ + aangeboden eene partij gave E I K E N B O O M E N,
§ 5 à 6 palmen over kruis, zeer geschikt voor Kraaihuizen en Papier-Molen-Assen, alsmede eenige zware tot Timmerhout zeer geschikte, gave B E U K E N B O O M E N, alle staande onder de Gemeente, Edel, te bevragen bij J. M. E. K. K. I. N. G, Timmerman-Baas te Bennekom. — Brieven franko.

§ § § U I T D E H A N D T E H U U R:
§ § Het van ons zoo zeer gerenommeerde L O G E M E N T
§ genaamd het Hooghuis, staande en gelegen nabij het Marksveld, te Beusichem, met ongeveer 35 Bunders B O U W L A N D, meer of minder, naar verkiezing van den Huurder, gelegen onder Beusichem, en Zoelmond. Te aanvaarden den 1sten April aanstaande, of vroeger, naar welgevallen. Nadere onderrigting te bekomen bij den Notaris J. G. V. A. N. D. E. R. I. T. H, te Buren.

+ + + Wordt verlangd als H U I S H O U D S T E R iemand
§ + van de Protestantsche Godsdienst, niet beneden de 30 ja-
+ ren oud. Adres met gefrankeerde brieven, gemerkt Z.,
bij den Drukker dezèr.

+ § Op eene Kostschool van Jongheeren wordt gevraagd eene
+ notaris van 18 tot 20 jaar van gevorderde jaren en van
+ de Gereformeerde Godsdienst, voorzien van goede getuigenissen. — Brieven franko, ten Drukker en Garantdrukkerij van C. A. T. H. I. E. M. te Arnhem.

De Tandmeester

LEHMAN JOSEPH SON,

Zal tot Donderdag den 22den November in Arnhem, bij den Heer R. O. B. E. R. T, en den 23den November in Wageningen, in het Logement bij M. E. R. K. E. L, over alle T A N D M E E S T E R Y K E D I E N S T E N te spreken of te ontbieden zijn.